

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118207678
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4118207678.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci žalobkyne: W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, zastúpená JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie sumy 440,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 25Csp/101/2018-250 zo dňa 02. apríla 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Zhora uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi titulom vydania predmetu bezdôvodného obohatenia sumu 440 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 220 eur od 11. 06. 2018 do zaplatenia, zo sumy 220 eur od 31. 01. 2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňi voči žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 38 ods. 1, 2, § 39, § 39 a, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 5, 6, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 488, § 551 ods. 1, § 559 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1, § 879 j) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 1 ods. 2, § 2 písm. g), § 9 ods. 1, 2, 3, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 1 ods. 4, § 1a ods. 1 vyhlášky č. 87/1995 Z. z. a čl. 22 ods. 1, čl. 23 smernice č. 2008/48/ES.

1.3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil že, žalobkyňa dňa 29. 05. 2015 uzavrela so žalovaným spotrebiteľský úver č. 8500117167 na sumu 1 500 eur. Za úver bol poplatok 150 eur a žalovaný žalobkyňi vyplatil 1 350 eur. Podľa žalobkyne RPMN pri poskytnutej sume 1 350 eur predstavovala 35,26 %, pri sume 1 500 eur by predstavovalo 26,81 %, namiesto v zmluve uvádzaného 25,22 %. Žalobkyňa dokladovala výpočet (interaktívna kalkulačka). Zmluvu považovala za neplatnú aj z dôvodu neprimeranej výšky úroku 17,40 % , ktorý je vyšší ako priemerná výška úrokov v bankách. Taktiež mala za to, že v zmluve chýbal údaj o počte splátok, konečnej splatnosti úveru. Tiež uvádzala, že od zmluvy odstúpila v lehote 14 dní a vrátila poskytnutú sumu. Žalovaný s návrhom nesúhlasil, navrhoval žalobu zamietnuť. RPMN podľa jeho výpočtu bola 25,22 % ako je uvádzané v zmluve, čo dokladoval svojím vzorcom (údaje vsadené do vzorca bez samotného výpočtu, len výsledok). Žalobkyňa podľa neho od zmluvy neodstúpila. Nebolo dokladované odstúpenie od zmluvy. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa komunikovala so žalovaným na čo jej tento poslal podmienky ukončenia zmluvy, čo sa nestalo. Žalobkyňa považovala úver za bez poplatkov a úrokov. Bola jej poskytnutá suma 1 350 eur a 1

790 eur zaplatila pred podanou žalobou a v priebehu konania o čo bola žaloba rozšírená. Súdom prvej inštancie bola zistená výška RPMN 25,25 % (interaktívna kalkulačka č. I. 175).

1.4. Súd prvej inštancie posúdil vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným ako spotrebiteľský, aplikujúc naň ustanovenia Občianskeho zákonníka. V odôvodnení ďalej uviedol, že žalobkyňa zo zmluvy uhradila 150 eur ako poplatok a sumu 1 790 eur, pričom jej bola poskytnutá suma 1 500 eur, ktorú mala uhradiť v 42 splátkach, podľa oznámenia o schválení úveru mala poslednú splátku uhradiť 01. 12. 2018, úrok bol vo výške 17,40 % a RPMN 25,22 %. Podľa žalobkyne jej bola poskytnutá suma 1 350 eur a zaplatila 1 790 eur. Prvoinštančný súd skonštatoval, že v oboch prípadoch je medzi poskytnutou sumou a uhradenou sumou 440 eur v neprospech žalobkyne. Strany sporu predložili svoje výpočty RPMN v zmluve. Žalobkyňa z internetu a žalovaný do vzorca zadal údaje a uviedol výsledok. Žalobkyni vyšlo číslo RPMN vyššie ako je uvedené v zmluve a žalovaný uviedol rovnaké ako v zmluve. Žiadny dôkaz strany o výške RPMN nenavrhli. Súd prvej inštancie mal za to, že predmetom súdneho sporu je riešenie právnych otázok, nie vypočítavať matematické rovnice. Súd prvej inštancie zadajúc do interaktívnej kalkulačky zadal údaje o zmluve: poskytnutá suma 1 500 eur, počet splátok 42, výška splátky 46,99 eura a výsledok bol 25,25 % RPMN, čo je o 0,03 % viac ako je uvedené v zmluve strán. Poukázal na skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva je bez úrokov a poplatkov, ak je v zmluve uvedená RPMN v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa aj v prípade, ak je aj nesprávna výška v súlade so zákonom. Nie je špecifikované aký musí byť rozdiel, teda aj RPMN o 0,03 % viac nesprávna výška v neprospech spotrebiteľa. V takomto prípade plnenie spotrebiteľa veriteľovi nad rámec poskytnutej sumy je bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo v neprospech žalobkyne žalovaným. Žalovaný ho dobrovoľne nevrátil a preto ho súd prvej inštancie na zaplatenie sumy 440 eur zaviazal spolu s úrokom z omeškania od 11. 06. 2018 (po výzve z 05. 06. 2018 a uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie do 10. 06. 2018) ohľadne sumy 220 eur a od 31. 01. 2019 (dátum rozšírenia žaloby za prítomnosti zástupcu žalovaného) ohľadne sumy 220 eur podľa § 517 OZ a Nariadenia vlády 87/1995 Z. z. Súd prvej inštancie v súlade s rozsudkom Súdného dvora v Luxembursku zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 mal za to, že bola špecifikovaná doba splácania, počet splátok a posledná úhrada. Výšku úroku nepovažoval za neprimeranú, ak je výška RPMN v súlade so zákonom. Uvedené však nemalo vplyv na rozhodnutie súdu vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnej žalobkyni voči žalovanému náhradu trov konania priznal v plnom rozsahu vzhľadom na úspech v konaní.

2. Proti vyššie citovanému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na nové konanie celú vec.

2.2. V odvolaní namietal správnosť právneho posúdenia zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500117167 ako bezúročnej a bez poplatkov, pretože výpočet RPMN sa podľa zákona č. 129/210 Z. z. neurčuje žiadnou interaktívnou kalkulačkou, ale postupom, ktorý určuje zákon. Namietal, že z rozsudku je v tejto otázke nepreskúmateľné a nezistiteľné v prvom rade o akú interaktívnu kalkulačku (použitú súdom) by malo ísť a či výpočet prostredníctvom nej je zhodný s výpočtom podľa vzorca určeného zákonom č. 129/2010 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na § 19 ods. 1 a prílohu č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Mal za to, že zo vzorca uvedeného v prílohe č. 2 vyplýva, aké údaje sa pri výpočte RPMN musia zohľadniť. Nezohľadnením ktoréhokoľvek z nich sa dospeje k výsledku, ktorý nie je výpočtom RPMN podľa zákona. Ďalej uviedol, že objektívne nie je verejne známa ani dostupná žiadna interaktívna kalkulačka, ktorá by počítala so všetkými vyššie uvedenými údajmi, predovšetkým s dátumom čerpania úveru, intervalmi medzi splatnosťou prvej splátky a každej nasledujúcej splátky. Z rozsudku nevyplýva, že súd vypočítaval RPMN podľa vyššie uvedeného vzorca a spôsobu, teda že jeho záver sa opiera o výsledok, ktorý má oporu a podklad v zákone. Z uvedených dôvodov napadol rozsudok a závery, z ktorých vychádza, ako nezákonné. Žalovaný je toho názoru, že pre absenciu popisu výpočtu, na ktorý sa súd odvoláva, je rozsudok nepreskúmateľný, lebo nie je možné posúdiť, či samotný postup súdu pri výpočte RPMN bol v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. Záverom namietal postup súdu, akým sa vypořádaval s dôkazom predloženým zo strany žalovaného. Súd prvej inštancie neuviedol žiadny vecný alebo iný dôvod, podľa ktorého by predložený výpočet nebol správny alebo nezodpovedal zákonu. Skutočnosť, že výpočet RPMN je matematická záležitosť nezbavuje súd povinnosti riadne dôkaz vyhodnotiť.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalovaný napáda výpočet RPMN súdom prostredníctvom Interaktívnej kalkulačky, sám však neprodukoval žiadny relevantný dôkaz o správnosti ním v Zmluve uvádzanom výpočte RPMN. Žalovaný argumentuje tým, že poskytol úver vo výške 1 500 eur, poplatok sa uhrádza pri poskytnutí úveru a v zapätí uvádza, že vo výpočte RPMN zohľadnil poplatok ako súčasť celkových nákladov, pričom ako celkovú čiastku uvádza sumu 1 973,58 eura. Uvedené je však v absolútnom rozpore s údajom v Oznámení o schválení úveru, kde žalovaný uvádza ako celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom sumu 2 123,58 eura vrátane poplatku za poskytnutie úveru. Je potrebné dodať, že žalovaného výpočet RPMN uvádza vždy rovnaký výsledok RPMN vo výške 25,22 % bez ohľadu na to, aké údaje do svojich výpočtov dopĺňa. Z uvedených dôvodov bola toho názoru, že RPMN v Zmluve nie je uvedená správne, je v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy celkovou výškou spotrebiteľského úveru sa rozumie maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere (v tejto súvislosti žalobca už poukázal na Rozsudok Súdneho dvora vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a.s., a výklad pojmu „celková výška úveru“. V zmysle obsahu ustanovenia § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva musí obsahovať RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle § 19 zákona č. 129/2010 Z. z. RPMN spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. Základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej. Základná rovnica vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. V zmluve uvedená RPMN nie je vypočítaná správne, čo napokon potvrdil aj prvostupňový súd vlastným výpočtom. Výpočet RPMN prostredníctvom interaktívnej kalkulačky pre výpočet RPMN zo stránky, ktorej správcom je Ministerstvo financií SR, portál finančnej osvety a ochrany spotrebiteľa je súdnou praxou akceptovaný ako plnohodnotný dôkaz (súladný s prílohou č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) i súdna prax. Z niektorých rozhodnutí na podporu žalobca uvádza "... Pokiaľ ide o spôsob výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov predmetného úveru ako ju urobil súd prvého stupňa /teda pomocou interaktívnej kalkulačky na stránke www.fininfo.sk/ 'http://www.fininfo.sk/' odvolací súd nemá proti takémuto postupu žiadne námietky a poukazuje na to, že správcom obsahu a technickým prevádzkovateľom tohto webového sídla je Ministerstvo financií Slovenskej republiky a vzorec, ktorý je na uvedenom webovom sídle uvedený ako vzorec použitý na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov cestou interaktívnej kalkulačky je zhodný so vzorcom uvedeným v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. /len s iným matematickým zápisom/. Okrem toho navrhovateľ svoje odvolacie tvrdenia o nesprávnosti tohto výpočtu nepodložil žiadnym dôkazom - napríklad vlastným výpočtom ročnej percentuálnej miery nákladov predmetného úveru. Krajský súd Trenčín sp. zn.: 5Co/601/2014 zo dňa 29. 10. 2014 alebo Krajský súd Trnava v konaní pod sp. zn.: 23Co/311/2017 zo dňa 23. 04. 2018, kde Krajský súd rovnako potvrdil, že " V úverovej zmluve je uvedený nesprávny údaj o RPMN - "24,18 %". Súd si správne zistil, že podľa internetovej kalkulačky [fininfo.sk](http://www.fininfo.sk/) bola RPMN 25 % a podľa kalkulačky na stránke ekonomika.sme.sk je RPMN 25,85 %, a preto vyhodnotil, že úver je podľa § 11 ods. 1 písm d) z. č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Napokon, poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru nemôže byť zahrnutý do celkovej výšky spotrebiteľského úveru, tak ako to pri výpočte RPMN urobil žalovaný, nakoľko ide o vedľajšie plnenie, ktoré v zmysle vyššie uvedenej právnej úpravy musí byť zahrnuté len do celkových nákladov spotrebiteľa na spotrebiteľský úver, ktorý údaj percentuálne vyjadruje RPMN. V súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch je potrebné poukázať na konanie C - 372/14 Zdeněk Sobotka proti Provident financial, s.r.o., v ktorom Komisia so zreteľom na obsah písomných pripomienok, navrhla Súdnemu dvoru, aby poskytol na predložené prejudiciálne otázky odpovede v tom zmysle, že Smernica Rady 93/13ES samá vykladať tak, že administrácia a administratívne práce a úkony vykonávané v súvislosti so spotrebiteľským úverom nepredstavujú hlavný predmet plnenia, tiež že na účely tejto smernice má relevanciu skutočnosť, že za poplatok za vedľajšiu službu dostáva spotrebiteľ plnenie, ktoré prevažne nie je v jeho záujme, ale v záujme veriteľa. Ak je zmluvná podmienka výlučne v záujme veriteľa, môže byť táto skutočnosť rozhodujúca pri skúmaní nekalosti danej podmienky. V danej veci má relevanciu najmä to, že poplatok je svojím obsahom neurčitý

a nevyjadruje aké konkrétne služby sú uvedeným spôsobom spoplatnené, resp, v čom spočíva cena za vedľajší predmet plnenia, inak povedané bez predmetu plnenia niet ani ceny. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal opodstatnenosť poplatku. Máme za to, že ide o paušálne žalovaným určený (pravdepodobne od výšky spotrebiteľského úveru) poplatok, ktorým žalovaný obchádza vyjadrenie skutočnej odplaty v podobe úrokovej sadzby, ktorou by sa nepochybne dostal do rozporu s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že žalovaný neposkytnuté plnenie úročil dohodnutou zmluvnou úrokovou sadzbou. Poplatok musí mať vyjadrenie predmetu plnenia v písomnej zmluve, pokiaľ tomu tak nie je, je zrejme že bez predmetu plnenia niet ani ceny. Ak predmet zmluvy nebol vyjadrený, je neurčitý a tým je aj takýto poplatok neprijateľný za predpokladu, že spotrebiteľ z obsahu zmluvy nedokáže zistiť, čo je predmetom tohto poplatku. To znamená, že bez určitého vyjadrenia predmetu plnenia, spojeného s takýmto poplatkom, je daný dôvod na jeho vyhlásenie za neprijateľný. Poplatok je za splnenia uvedeného potom pre spotrebiteľa poškodzujúci, netransparentný, ide o virtuálne plnenie, spojené s týmto poplatkom, ktoré je v skutočnosti z ekonomického hľadiska nahrádzaním úrokov. "...Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)." Napríklad rozsudok Krajského súdu Prešov z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011, Krajský súd Prešov sp. zn. 17Co/115/2017 zo dňa 21. 11. 2017, Krajský súd Žilina sp. zn. 9Co/87/2018 zo dňa 17. 05. 2018, Krajský súd Žilina sp. zn. : 9Co/206/2017 zo dňa 14. 09. 2017 Žalobca žalovanému dáva do pozornosti Zákon o spotrebiteľských úveroch, kde sú jasne uvedené nie len predpoklady pre výpočet RPMN, ale v rámci prílohy č. 2 k zákonu je tiež uvedená základná rovnica vyjadruje rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej. Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. To, že žalovaný nerešpektuje ani výkladové pravidlá, tiež zákon o spotrebiteľských úveroch, nemôže byť na ťarchu spotrebiteľovi - žalobcovi, ale len samému žalovanému, ktorý ako podnikateľský subjekt dlhodobo poskytuje spotrebiteľské úvery a právna úprava v tejto oblasti mu musí byť známa. Žalovaný nerešpektuje to, že poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru nemôže byť započítaný do istiny úveru z dôvodu, že poplatky majú povahu nákladov na spotrebiteľský úver a tieto sa musia započítať do RPMN, ak to ich povaha pripúšťa a nie do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Totiž žalovaný takýmto postupom získava skryté plnenia, pretože sa úročí suma neposkytnutých finančných prostriedkov (okrem ďalších so Zmluvou spojených plení). Teda aj keby súd v predmetnej veci nevykonal žiadny výpočet RPMN, tým, že žalovaný nepostupuje pri výpočte RPMN v zmysle platnej právnej úpravy, výpočet žalovaného je potom vždy bez ďalšieho nesprávny a poškodzujúci spotrebiteľa v otázke informovanosti ohľadom nákladovosti vlastného úveru (čo možno tiež klasifikovať aj ako klamlivú obchodnú praktiku). Preto je správny záver súdu o tom, že Zmluva je bezúročná a bezpoplatková aj z dôvodu nesprávnej RPMN uvedenej v Zmluve. Aj z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že "...Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ale právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán - postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejme všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (viď tiež II. ÚS 76/07)." Žalovaný v podanom odvolaní v podstate len opakuje námietky s ktorými sa prvostupňový súd v plnom rozsahu vysporiadal. Na základe uvedeného je zrejme, že žalovaný neuviedol v rámci odvolania také dôvody, na základe ktorých by bolo potrebné zmeniť alebo zrušiť rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu, v akom ho žalovaný napadol odvolaním.

4. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa všetky náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

5. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 220 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 220 eur odo dňa 11. 06. 2018 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že dňa 29. 05. 2015 uzatvorila so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500117167 na základe, ktorej jej mal byť poskytnutý úver vo výške 1 500 eur, s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 17,40 %, RPMN 25,22 %, s výškou mesačnej splátky 46,99 eura, počet mesačných splátok 42, celková čiastka splatná dlžníkom 2 123,58 eura. Žalobkyňa namietala nesprávne uvedenú výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa. Ďalej uviedla, že ročná úroková sadzba vo výške 17,40 % sa prieči dobrým mravom a v tejto časti zmluvu považovala za neplatnú. Taktiež namietala, že v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru a doba trvania zmluvy. Pre uvedené nedostatky úver považovala podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Ku dňu podania žaloby žalobkyňa uhradila sumu 1 570 eura, preto bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného predstavuje sumu 220 eur (1 570 eur - 1350 eur). Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1 350 eur, znížený o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, teda došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobkyne a žalobcu (1 500 eur - 150 eur). Po podaní žaloby bola žalobkyni zrážkami zo mzdy strhnutá suma 220 eur, o ktorú rozšírila žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 440 eur s úrokom z omeškania.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného (§ 380 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Žalobca namietal závery súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN poukazujúc najmä na nepreskúmateľnosť týchto záverov súdu, pre ktoré nie je potom možné posúdiť, či sa motný postup súdu pri výpočte RPMN bol v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z.

7. V súvislosti s námietkou žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, dôsledkom tejto vady rozhodnutia je porušenie práva strany sporu na spravodlivý súdny proces.

7.2. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Povinnosť súdov rozhodnutie odôvodniť v súlade s vyššie citovaným ustanovením je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z článku 36 a nasledujúcich Listiny základných práv a slobôd, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

8. Vzhľadom na námietky odvolateľa uvádzané v odvolaní bolo úlohou odvolacieho súdu, viazaného dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) preskúmať, či odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá § 220 CSP.

9. Podľa 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Súd prvej inštancie bol povinný rozhodnutie odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozhodnutie neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 220 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva sporovej strany na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořadovať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

12. Odvolací súd v posudzovanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle 220 CSP (absentuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia), a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za nepreskúmateľné v takej miere, že došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces. Je tomu tak z nižšie uvedených dôvodov.

13. Súd prvej inštancie svoje právne zdôvodnenie nároku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy oprel o ust. 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pričom konštatoval, že predmetom sporu nie je vypočítavanie matematických rovníc, ale právne riešenie sporu. Následne uviedol, že podľa jeho zistení podľa interaktívnej kalkulačky výška RPMN úveru bola 25,25 %, čo je o 0,03 % viac ako je uvedené v zmluve strán a pokiaľ je v zmluve uvedená RPMN v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa, plnenie spotrebiteľa veriteľovi nad rámec poskytnutej sumy je bezdôvodné obohatenie.

14. Odvolací súd po prejedaní veci dospel k záveru, že právne závery súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sú nedostatočné a nepresvedčivé. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že s úvahami súdu odmietajúcimi matematické prepočítavanie nie je možné súhlasiť, a to nielen pre tento prípad, ale vo všeobecnosti, pretože pokiaľ sú výpočty podstatné pre posúdenie nároku, je povinnosťou súdu posúdiť (a teda aj prepočítať) a vyhodnotiť správnosť skutkových tvrdení sporových strán. Odvolací súd súhlasí s odvolateľom v tom, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je vôbec zrejmé, akým spôsobom súd prvej inštancie - pre absenciou popisu výpočtu, na ktorý sa odvoláva - dospel k výpočtu RPMN. Z odôvodnenia rozsudku nie je potom možné ani posúdiť, či samotný postup súdu pri výpočte RPMN bol v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. V súvislosti s výpočtom RPMN odvolací súd uvádza, že výpočet RPMN prostredníctvom interaktívnych kalkulačiek dostupných na internete nemá právne záväzný charakter a výsledok z nich dosiahnutý nemôže slúžiť ako dôkaz osvedčujúci správnosť výpočtu RPMN. Prepočítanie výšky RPMN prostredníctvom interaktívnych kalkulačiek má len orientačný charakter. Okrem toho žalobca v priebehu konania predložil dôkaz o výpočte RPMN, pričom súd prvej inštancie neuviedol žiadny vecný alebo iný dôvod, podľa ktorého by ním predložený výpočet nebol správny alebo nezodpovedal zákonu.

15. V preskúmvanej veci, nebolo sporné, že veriteľ (žalovaný) si už v čase poskytnutia úveru započítal voči žalobkyni pohľadávku - poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur a teda žalovanej

boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1 350 eur. Z hľadiska posudzovania bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a správnosti uvádzanej výšky RPMN bolo úlohou súdu prvej inštancie vysporiadať sa s otázkou, či tú časť úveru, ktorá nebola žalovanej daná k dispozícii, bolo možné zahrnúť do výšky čerpania úveru podľa bodu I prílohy I smernice 2008/48 (príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z.) na účely výpočtu RPMN.

16. Ako bolo vyššie uvedené, výpočet RPMN prostredníctvom interaktívnych kalkulačiek nie je spoľahlivým nástrojom na overenie správnosti výpočtu RPMN, súd prvej inštancie môže zistiť, či je RPMN v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa, ak si zodpovie otázky - aká suma peňazí bola spotrebiteľovi poskytnutá ako úver (či sa rovná výške úveru na zmluve), aké poplatky boli zarátané do nákladov, či existujú poplatky za služby, ktoré neboli zarátané do RPMN, či bolo zarátané poisťné a taktiež je potrebné zväziť, či náklady na vedenie platobného účtu sa zarátavajú alebo nie.

17. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný záväzným názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), opätovne posúdi žalobcom uplatnený návrh, pričom sa náležite vyporiada aj s námietkami odvolateľa. Rozhodnutie odôvodní zákonným spôsobom tak, aby bolo v súlade s § 220 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).